

270

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 23 września 1965 r.

dotyczące ratyfikacji przez Polskę Konwencji celnej w sprawie czasowego przywozu opakowań, sporządzonej w Brukseli dnia 6 października 1960 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 15 Konwencji celnej w sprawie czasowego przywozu opakowań, sporządzonej w Brukseli dnia 6 października 1960 r., złożony został Sekretarzowi Generalnemu Rady Współpracy Celnej w Brukseli dnia 29 czerwca 1965 r. polski dokument ratyfikacyjny powyższej Konwencji.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że następujące państwa stały się stronami powyższej Konwencji, która weszła w życie dnia 15 marca 1962 r.:

Francja	dnia 26 stycznia	1961 r.
Szwecja	dnia 21 marca	1961 r.
Izrael	dnia 2 czerwca	1961 r.

Zgodnie z artykułem 20 Rząd Izraela oświadczył, iż uważa się za związany postanowieniami Konwencji tylko w odniesieniu do opakowań, które nie były przedmiotem kupna, najmu lub podobnej umowy, zawartej przez osobę mającą siedzibę lub zamieszkałą na jego terytorium.

Norwegia	dnia 21 listopada	1961 r.
Dania	dnia 15 grudnia	1961 r.
Republika Środkowo- Afrykańska	dnia 23 lutego	1962 r.
Austria	dnia 9 marca	1962 r.
Czechosłowacja	dnia 4 maja	1962 r.
Jugosławia	dnia 18 września	1962 r.

Holandia	dnia 21 listopada	1962 r.
Kambodża	dnia 20 lutego	1963 r.
Zjednoczona Republika Arabska	dnia 25 marca	1963 r.
Szwajcaria	dnia 30 kwietnia	1963 r.
Włochy	dnia 30 maja	1963 r.
Belgia	dnia 27 czerwca	1963 r.
Kuba	dnia 31 października	1963 r.

Zgodnie z artykułem 20 Rząd Kuby oświadczył, iż uważa się za związany postanowieniami Konwencji tylko w odniesieniu do opakowań, które nie były przedmiotem kupna, najmu lub podobnej umowy, zawartej przez osobę, mającą siedzibę lub zamieszkałą na jego terytorium.

Luksemburg	dnia 12 maja	1964 r.
Hiszpania	dnia 8 stycznia	1965 r.

Zgodnie z artykułem 20 Rząd Hiszpanii oświadczył, iż uważa się za związany postanowieniami Konwencji tylko w odniesieniu do opakowań, które nie były przedmiotem kupna, najmu lub podobnej umowy, zawartej przez osobę mającą siedzibę lub zamieszkałą na jego terytorium.

Finlandia	dnia 23 kwietnia	1965 r.
---------------------	------------------	---------

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

271

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 29 września 1965 r.

w sprawie sprawdzania zdatności sprzętu lotniczego.

Na podstawie art. 19 ust. 2 pkt 2, art. 20 ust. 5 pkt 2, art. 23 i art. 26 ustawy z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo lotnicze (Dz. U. Nr 32, poz. 153) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Sprawdzeniu zdatności podlega następujący sprzęt lotniczy:

- 1) statki powietrzne,
- 2) silniki lotnicze,
- 3) wyciągarki i ściągarki przeznaczone do stosowania jako urządzenia przy startach szybowców,

4) części składowe, wyposażenie i urządzenia lotnicze przeznaczone do zabudowania na statkach powietrznych lub służące jako urządzenia pomocnicze do startu lub lądowania tych statków oraz lotniczy sprzęt ratowniczy.

2. Stan techniczny obcego statku powietrznego przebywającego w Polsce oraz dokumenty takiego statku mogą być sprawdzane w zakresie niezbędnym do stwierdzenia jego zdatności do lotów.

§ 2. Sprawdzenie zdatności sprzętu lotniczego obejmuje wykonywanie nadzoru i orzekanie o zdatności do lotów (pracy) tego sprzętu w toku:

- 1) budowy pierwowzorów i ich odmian,
- 2) budowy sprzętu seryjnego,